

[Lawaetz]

selskabsretlige direktiv og dels at styrke og udbygge den i 1973 indførte medarbejderrepræsentation, således at den også omfatter concernforhold.

Vi skal følge direktiver, som Danmark er medunderskriver af. Det nævnte direktiv siger, at vi skal op på en minimumsaktiekapital på 165.000 kr., men fremskridtspartiet kan tiltræde handelsministerens motivering for, at vi i stedet forhøjer minimum til 200.000 kr. af praktiske grunde, fordi man dermed har forudset eventuelle fremtidige ændringer eller en fortsat nedskrivning af den danske krone, idet udgangspunktet er 25.000 europæiske regningsenheder. Det kan godt volde vanskeligheder for et aktieselskab på 100.000 kr. at skulle fordoble aktiekapitalen, selv om der er en frist til den 1. december 1981. Men det er rigtigt, at man kan henvisse til den nemme løsning at ændre aktieselskabet til anpartsselskab, selv om det vel oprindelig ikke er den hensigt, man har, når man laver et aktieselskab. Så langt er vi enige.

Et andet principspørgsmål er tvungen repræsentation i aktieselskabers bestyrelser, som man nu lovmæssigt vil udvide bl. a. med to medarbejdere i concernbestyrelser. Jeg siger udtrykkeligt tvungen eller lovbestemt. Det er helt udmærket, at medarbejdere kan købe aktier i det selskab, de arbejder i; det er en fornuftig form for spredning af ejendomsretten. Må jeg godt sige til hr. Poul Nielson, at det er jo ikke ØD-forslaget, vi diskuterer i dag. En tidligere ordfører har fået at vide, at man skal holde sig til emnet. Aktiekøb er en rigtig form for spredning af ejendomsretten. Det er også rigtigt og naturligt, at medarbejdere sidder i bestyrelser, hvor man er enige om det, eller hvor den samlede medarbejderstab har skaffet sig en tilstrækkelig stor aktiepost til at få en bestyrelsespost.

Risikovillig kapital har vi ikke for meget af, og investeringslyst har vi heller ikke for meget af i øjeblikket. Mennesker, der investerer og risikerer en opsparet kapital, må også have størst mulig indflydelse på anvendelsen. Hvor vi er uenige, er for så vidt kun, at vi mener, at med investering følger risiko, og risiko og fortjenstmuligheder bør hænge sammen. Det er det frie erhvervslivs princip, dersom vi ønsker, det skal overleve og styrkes, og det må være formålet. Vi må derfor i

princippet gå imod lovbestemmelser, der modvirker investeringslysten. Med indflydelse bør som sagt følge en risiko.

Resten af de mange mindre ændringer i lovene vil stort set medvirke til at besværliggøre tingene for både aktieselskaber og anpartsselskaber, stille større krav til regnskab, revision og administration osv. Et direktiv fra EF har tilsyneladende inspireret regeringen til at fremsætte to meget tykke lovforslag, i detaljer gående langt ud over direktivets krav. Desværre er det vel typisk. Vi har lavet alt for mange love, der i stedet for at fremme erhvervslivets interesser lægger fordyrende og arbejdskrævende hindringer i vejen.

Endelig vil jeg gerne nævne, at man alt for ofte ændrer disse love om aktieselskaber og anpartsselskaber, hvorved man tvinger tusinder af selskaber til at ændre vedtægter i én uendelighed. Det er en af de meget uheldige konsekvenser. Det er et irritationsmoment for firmaerne, og det kan efter min opfattelse kun være advokater og revisorer, der her sikrer sig en virkelig god, ny, lovbestemt fortjeneste. Alle bør derfor hver gang tænke sig godt om, navnlig når vi går videre, end EF-direktiverne forlanger.

Jeg kan anbefale forhøjelsen til de 200.000 kr. Denne ændring kunne gennemføres – jeg kunne tænke mig at bruge hr. Poul Nielsens udtryk – »elegant og enkelt« med én sætning.

Alt det andet har vi efter vor opfattelse ikke rigtig råd til eller tid til at beskæftige os med i øjeblikket. Her tænker jeg ikke på folketingsmedlemmernes tid, men på de tusinder af firmaer, der skal til at rode op i vedtægter, bestemmelser, regnskabsændringer osv. – alt sammen et uproduktivt arbejde, som jeg ikke mener at øjeblikket lige er inde til.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal ikke knytte mange kommentarer til den del af de to lovforslag, som har taget deres udgangspunkt i EFs 2. selskabsdirektiv. Vi finder, at en forhøjelse af aktiekapitalkravet til 200.000 kr. er rimelig i henhold til direktivet. De nye regler vedrørende vurdering i forbindelse med apportindskud, som man skal gennemføre, mener vi bør gennemføres på en måde, der ikke er væsentlig mere om-